

V tichém koutě mojí samoty

Magison

Oknem
do mého rána nahlédni
se mnou
k jednomu stolu usedni
nalej
z modrého džbánu vodu řek
pošli
po větru vzdušný polibek

Vítr
vplétá do vlasů stébla trav
kreslí
potají mapy na rukáv
bloudím
a cesty deštěm určené
zmizí
dřív, než je přečíst stihneme

Spěchám
kameným polem do mraků
nevím
kolik mě čeká soumraků
doufám
že tam, kde hora vrhá stín
zítra
se vedle tebe probudím

Dál nechávám okna dokořán
ráno letíš ani nevím kam
v tichém koutě mojí samoty
zbydou tvoje bosý šlápoty

Spěchám

Vítr

Spěchám

Vítr